

РЕШЕНИЕ

№ 13185

гр. София, 29.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 11.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **11551** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на „Кристи 12“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място] пазар, обл.Шумен, [улица], офис 7, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 23-0280-000110/21.09.2023г., издадена от ВПД Началник РУ – К. към ОД на МВР – [населено място].

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - ВПД Началник РУ – К. към ОД на МВР – [населено място] – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. В придружително писмо към преписката и в допълнителна молба ответникът оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.09.2023 г., около 21.50 ч., в [населено място], по [улица], А. Н. И. управлявал лек автомобил марка „М. С“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на

„Кристи 12“ ЕООД, като при извършената проверка от полицейските органи било установено, че лицето не притежава СУМПС и такова не му е издавано. За констатираното нарушение бил съставен АУАН серия бл. № GA № 1021601/20.09.2023 г. Въз основа на АУАН е издадено НП № 23-0280-000328/23.10.2023 г., с което на А. Н. И. и наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 177, ал.1, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 150 от ЗДвП. НП не е обжалвано, а наложената глоба е заплатена.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 23-0280-000110/21.09.2023г. от ВПД Началник РУ – К. към ОД на МВР – [населено място], с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до една година.

От ответника в хода на съдебното производство са представени допълнителни доказателства /лист 55-60 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи /лист 42 от делото/, с която е определено да осъществяват контрол по ЗДвП ОД на МРВ и СДВР. Приложена е и Заповед № 372з-4057/31.12.2021 г. на директора на ОД на МВР-Шумен, с която е оправомощен да прилага ПАМ по ЗДвП началниците на РУ /лист 44-45 от делото/. Приложени са и заповед от 25.08.2022 г. на министъра на вътрешните работи за временно преназначаване на Н. Р. Ф. на длъжност началник на РУ-К., както и заповед от 01.12.2023 г. на министъра на вътрешните работи за прекратяване на временното преназначаване /лист 59 гръб от делото/. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. С оглед на горното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. Наложена на жалбоподателя принудителна административна мярка е в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", предложение последно от ЗДвП - на собственик, чието превозно средство е управлявано от лице, което е неправомерно водач.

За налагането на ПАМ от вида на процесната е достатъчно да бъде установено, че МПС, съотнесено към конкретните факти по делото, е управлявано от водач, който не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство. На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставеният АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното.

В АУАН е посочено, че А. Н. И. е управлявал МПС, собственост на дружеството-жалбоподател, като при извършената полицейска проверка не е представил СУМПС. Издадено е и НП, което не е обжалвано и е влязло в сила. Съдът приема за безспорно установено, че А. Н. И. е управлявал посочения в АУАН автомобил, без да има издадено СУМПС.

Съдът приема, че е било налице фактическото основание за издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП "прекратяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца". При издаване на заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП е длъжен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл. 172, ал.1 от ЗДвП. Безспорно е в конкретния случай, че лицето управлявало процесния автомобил не притежава СУМПС. Адресат на мярката по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП може да бъде само лицето, изрично визирано в правната норма - субектът, по отношение на който, законодателят изрично е посочил, че може да се прилага предвидената в разпоредбата ПАМ и това е собственикът на МПС - в случая жалбоподателят.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че МПС е било във владение на друго лице по силата на сключен предварителен договор за покупко-продажба, приложен на лист 22 от делото. Съгласно чл. 144, ал.2 от ЗДвП, при прехвърляне на собствеността на регистрирани автомобили, подписите на страните трябва да бъдат нотариално заверени. За да бъде прехвърлена собствеността върху МПС, следва да бъде сключен окончателен договор, който да отговаря на изискванията на чл. 144, ал. 2 от ЗДвП. По делото е представен единствено предварителен договор, като погасителният план /лист 23 от делото/ е до 10.06.2024 г., т.е към момента на

извършване на проверката от полицейските органи – 20.09.2023 г. собственик на МПС е било именно дружеството-жалбоподател, което се установява и от приложената на лист 36 от делото справка от 09.10.2023 г.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171,т.2а от ЗДвП срок от 6 месеца, поради което, въпреки че не са изложени мотиви, относно така определения в заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл.6 от АПК. Издадената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка съответства на целта на закона. Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. В случая ПАМ е наложена за 6 месеца, което е в законоустановения минимум, поради което се явява законосъобразна.

С оглед изложеното оспорената заповед е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кристи 12“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място] пазар, обл.Шумен, [улица], офис 7, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 23-0280-000110/21.09.2023г., издадена от ВПД Началник РУ – К. към ОД на МВР – [населено място].

ОСЪЖДА „Кристи 12“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място] пазар, обл.Шумен, [улица], офис 7, да заплати на ОД на МВР-Шумен сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: